

Обяснение в любов към света

Poem by Frank X Walker, USA

Translation by Katerina Stoykova-Klemer and Nevena Dishlieva-Krysteva, Bulgaria

Обичам те, свят.
Обичам седемте ти различни лица.
Обичам твоите лековити води,
обширни и дълбоки.
Обичам връзката ти
със слънцето и луната
и това, на което тази връзка ни учи
за другарството,
за промяната,
за революцията.

Обичам огледалната повърхност върху пъпа ти,
на чийто фон изпъкват двете ти полукълба
и това ни дава важни уроци
за равновесието,
за отражението,
за намирането на центъра.

Обичам това, че сме
същински малки светове. Че нашето земетресение
за теб е потръпване, твоето кихане – цунами,
лавина, свлачище.

Твоите горещи вълни
наричаме суша.
Някога покри цялото си тяло
с лед, за да се справиш с треската.

Оплакваш всекидневно
отколешното ни невежество,
епичните ни провали и дребнави спорове,
всички наши прегрешения,
водите ти
изтичат и се раждаме отново.

Обичам размаха ти, взаимното ни привличане,
неустоимия ни тласък един към друг.

За всеки дар, който заграбваме
от утробата ти
ни засипваш с градушка и гръмотевични бури.

Когато създаваме отрови без антидот
и градим паметници на самите себе си,
ни пращаш торнадо и урагани,
за да ни напомниш колко сме малки.

И все пак продължаваш да ни учиш на смирение,
да ни вдъхновяваш и вълнуваш ден след ден
с неподправената си красота.

Опитите си да наподобим гледките ти
дръзваме да наречем изкуство и танц,
музика и поезия,
архитектура и език,
и любов.
Това единствено правим както трябва.

Няма да издържим изпита по човечност
ако все така не усвояваме уроците
по хармония
и докато не се отучим от страха и омразата.

Благодаря ти, свят, за този
изпит, в който свободно ползваме всички източници,
както и задето все тъй вярваш,
че заслужаваме твоята любов.

Ние, които те обичаме както умеят чернокожи, вече знаем,
че каквото причиняваме на теб,
причиняваме и на себе си...